

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12904>

El dia que 'uberitzin' el teu treball serà massa tard per reaccionar

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dijous 2 d'agost de 2018

CGTCatalunya.cat

La lluita dels taxistes va molt més allà que la simple protecció del seu sector, és una batalla en una guerra contra la precarització i atomització de l'ocupació. La 'uberització' de l'ocupació està aquí, i si creus que a tu no et passarà o que el teu sector és intocable, t'equivoques.

Si alguna cosa ha aconseguit el capitalisme ha estat l'atomització de l'ocupació. La descomposició de la forces sindicals mitjançant el desmantellament de l'estructura dels treballs i dels llocs on es realitzen. Això no és una cosa que s'hagi inventat o hagi arrencat amb les noves tecnologies en l'última dècada. No és una cosa atribuïble a cap aplicació de mòbil o a cap visionari fundador de 'startups' per si sola. És una cosa que ve de molt lluny i que porta dècades en marxa. La proliferació de restaurants de fast food que es proveeixen d'una plantilla d'estudiants que creuen que serà el seu "treball mentre es treuen la carrera"; la subcontractació i deslocalització de la producció fabril a països on no es respecten els drets laborals i sindicals; el parany dels emprenedors com a nova forma d'explotació laboral. Com explica el sociòleg Jorge Moruno, en el seu llibre 'No tengo tiempo' (Akal, 2018), el que va fer el neoliberalisme "va ser desmantellar el teixit social, el poble armat, el contrapoder social, crear un desert social intervingut únicament per les relacions de consum, per la subjectivitat de l'empresa i per patrons de conducta basats en la competitivitat".

Aquesta dispersió dels empleats i desaparició dels llocs físics de producció on la plantilla tenia el temps de conèixer-se i unir-se, les fàbriques, és l'estratègia d'un neoliberalisme que, des de temps de Thatcher, es va adonar que l'única manera que tenia d'avançar en el seu pla era acabar amb la força sindicalista atomitzant cada vegada més l'ocupació. Separant cada vegada més als i les treballadores. Trencant o transformant la relació laboral emprat/empresari. Inventant noves formes d'explotació laboral. I l'última volta de rosca, encara que tampoc sigui res nou, provocar la confrontació interna de la classe obrera. Aconseguir que anomenem "privilegiats" als sectors que simplement han aconseguit mantenir més drets que el nostre. Que no s'han doblegat a la precarització. Que tenen una major força de negociació en tenir la possibilitat de paralitzar una ciutat sencera.

El que està passant amb la vaga dels taxis contra Uber i Cabify no és més que una conseqüència d'aquesta lluita. Aquestes empreses turbocapitalistes -per favor us demano que deixeu de anomenar-ho economia col·laborativa- han atomitzat més l'ocupació. Han separat als seus treballadors amb l'excusa que són (falsos) autònoms. Han descompost la relació d'empleat amb la seva empresa. Han precaritzat fins a l'inimaginable el treball de taxista. Han bloquejat, de moment, la possibilitat que aquests conductors, molts d'ells desesperats després d'estar diversos anys en situació de desocupació, es puguin autoorganitzar per demanar una millora laboral, perquè a la mínima queixa o error en el teu treball et "desconnecten", que és com ara li diuen a l'acomiadament en aquest tipus d'empreses. La transformació és tal que han aconseguit modificar fins i tot el concepte "acomiadament".

I no, no és solament en els taxis. No és únicament en el sector de repartidors de menjar o paqueteria. No és ni tan sols un mal d'aquelles ocupacions que es regeixen per una aplicació de telèfon. Aquesta 'uberització' de l'ocupació s'està estenent cada vegada més. L'atomització de l'ocupació, encarnada en la figura del fals autònom que competeix feroçment amb els seus "companyes" per obtenir un encàrrec o un "bolo" (en anglès 'gig', d'aquí el terme 'gig economy', molt més correcte per a aquest tipus de treballs que economia col·laborativa) cada vegada més precari, ha arribat a les fàbriques càrniques, als repartidors de premsa, als llocs d'infermeria o al servei de lampistes a domicili en el Regne Unit, als pilots de companyies aèries, a l'ensenyament i a cada vegada més professions on l'empresari és capaç d'abaratir alguna cosa a força de precaritzar una ocupació i provocar la lluita aferrissada per aquestes bitlles.

La 'uberització' de l'ocupació està aquí, i si creus que a tu no et passarà o que el teu sector és intocable, t'equivoques. Al que ens enfrontem no és a unes plataformes 'online' que gràcies a la lliure competència han flexibilitzat el mercat laboral dels sectors privilegiats. Ens enfrontem a la modificació de la relació laboral entre treballador i empresari. Entre el capital i la força de treball. La pèrdua de la lluita de classes perquè estarem massa

El dia que 'uberitzin' el teu treball serà massa tard per reaccionar

ocupats per sobreviure en una lluita contra els nostres iguals. La 'uberització' de l'ocupació no és més que la pura i antiga superexplotació del capitalisme, tal com va dir l'antropòleg i activista David Graeber en una entrevista. Davant aquestes noves metodologies de superexplotació, hem de pensar i concretar noves formes de lluita que puguin ser articulades per tots els sectors i no solament per aquells que poden paraitzar una ciutat o una estiba.

Les noies i nois de Mensakas, una cooperativa de repartiment de menjar que pretén crear treball digne i que va néixer de les i els riders explotats per Deliveroo, han mostrat una via: organització i lluita contra aquesta atomització mitjançant xarxes socials, creació d'un sindicat en un lloc laboral que fins a fa ben poc semblava impossible i la creació d'una alternativa laboral justa i digna per competir amb els turbocapitalistes. Hauríem de prendre nota d'aquest exemple.

Les xarxes socials en els dies de la vaga de taxis és una bona mostra d'aquesta confrontació dins de la mateixa classe obrera. Llegeixes missatges on es diu 'privilegiats' a sectors que han defensat els seus drets. On es veu una barbaritat un sou de 2.000 euros mensuals perquè ens hem acostumat a la precarietat. On se segueix comprant el discurs que un conductor de Uber o un repartidor de Glovo són emprenedors que tenen dret a participar en la lliure competència. El panorama és desolador i, mentre seguim actuant així, la 'uberització' de l'economia no deixa d'avançar. Un avanç cada vegada més normalitzat i difícil de revertir. Si no fas res per recolzar aquesta lluita, estiguis d'acord o no amb les reivindicacions dels taxistes, la 'uberització' del treball et tocarà a tu algun dia, però llavors ja serà massa tarda per adonar-te i canviar-ho.

** Article de Yago Álvarez @EconoCabreado publicat a la revista El Salto*

<https://www.elsaltodiario.com/falsos-autonomos/huelga-taxis-dia-uber-ubericen-trabajo-tarde-para-reacciona>